

VÖRÖS ISTVÁN

Gépzene, megbocsátás

*Az építkezésen egy gép
furesza dallamot fúj az utcán.
Mi lenne, ha ezt most tőle
kicsit magamnak eloroznám?*

*Mit mondhat egy építkezés?
Mit mond egy dallam a világról?
Mit mond egy én a nem-énről?
Addig vagy csak, míg lenni látszol.*

*Míg lenni látszik a világ,
munka kell az időt kitöltse,
dologtalan minden halott,
nemlenni jár a lét a földbe.*

*Nem az úr a legüresebb.
Hahó, a gép erről beszélne,
hahó, csak lassan szól a szó,
a lassúság nem hallható,
a létre rótt idő-adó
az 50 %-ot is elérte.*

*Egy gép a lassúság dalát
tanítja bánatpettyes arccal,
pár csepp eső kopog le rá,
pofája lenni nem marasztal.*

*Pofátlanság a lét, tudom,
sokkal előkelőbb a nemlét.
Bunkónak lenni alkalom.
Az üres földbe beüzennék:*

*Apám, ki vagy a föld alatt,
a lélekvándorlásra van mód?
Az én nevem a te neved.
A sírkereszt titkos vonalkód.*

*A te országod idegen,
de végigráng egy idegen,
ha nem vagy, akkor mi legyen?
Az értelem üres nekem.
Mint boncolási képeken,
a test nyitott, élettelen.
Nem akarsz semmit, ugye nem?
A menny helyét megnézhetem,
ott van éppen a földbe lenn.
Elég! Ez jó kenyér nekem,
a bűnbe fordult félelem.
Neked most végül megbocsátok,
de azt azért megkérdem:
A halál ajándék vagy átok?
S mert nem sikerült élni sem,
pár évig megtarthatjátok?*

A világ átrendezése

*Nem az kérdés, idő van-e,
az a kérdés, van-e halál.
Halottak léte
nem bizonyíték a nemlétre.
Az Úr valamit kitalál.*

*Másik idő van e mögött.
Még nagyobb Úr az Úr fölött.
A halál időelvékonyodás.
De mindent összevéve
valami jó cserére
számíthat az egész bagázs.*

*Utcaseprő a Holdon,
vagy jegyszedő a mennyben,
ez egyszer nem csalódom,
az értelemmel kezdem:*

*Az ördög jön a Földre,
neki az sokkal lakhatóbb.
Hogy önmagát legyőzze,
száján remeg a béke-csók.
A mennyet küürítik,
ott téblábolni addig
az emberek nem kaphatók.
Van egy másik világ,
léte kicsit zilált,
lejtők és kaptatók.
Fehér, mint az élet,
világít, mint a Hold.*

*De a nap nem süt be oda.
A szónak ott nincs is szava,
olyan, akár egy keltető
vagy angyalóvoda.
Az ég fölé nem kell tető.
Az ég alatt nincs úr soha.*

A semmi vagány

*1 hónap és a fiam
13 éves lesz.
1 örökkévalóság
még a végítélethez,*

*már csak annyi hiányzik,
egy örökkévalóság.
De az sok vagy túl kevés?
Kintlevőség, adósság?*

*Időt kapunk vagy adunk?
A múlt fogy? Kezdeté nő?
13 évesen
az arány még túrhető.*

*1 hónap és az apám
1 éve túl van magán,
hogy ki volt, kongó talány,
a semmiben is vagány.*

*13 év múlva
3 kell a 60-hoz.
Ropog az idő ujja.
Az őszi ég harangoz.*

*Ahogy kong, az a felhő,
ahogy bong, az az eső,
ahogy zúg, az napsütés,
ha elhallgat: kék az ég.
De mért nem zöld vagy sárga,
és mért nem éjszakára
zúdul ennyi fényesség?*

Kicsi nevet

*Kicsit nevetséges vagyok,
kicsit mind ilyenek vagyunk,
mert csak magamra gondolok,
mert csak magunkra gondolunk.*

*Kicsit nevetséges vagyok,
kicsit mind ilyenek vagyunk,
ha nem magamra gondolok,
ha nem magunkra gondolunk.*

*A kis nevetséges ragyog,
kicsit mind ilyenek vagyunk,
mert csak magamra gondolok,
mert csak magunkra gondolunk.*

*A kis nevetséges ragyog,
kicsit mind ilyenek vagyunk,
ha nem magamra gondolok,
ha nem magunkra gondolunk.*

Egy régi ostravai kapura

*Létünk minden titka benne van,
mindjárt elsirom magam.
Létünk titkát mindjárt elsirom,
csak ne lenne más bajom.*

*Csak ne lenne más titkolt bajom,
bajra titkolt alkalom,
elsirnám, de most elhallgatom,
léte titka benne van.*

*Ha nem létezik, már úgy hagyom,
léte minden alkalom.
Benne minden titok: lét nagyon,
magam is alkalmazom.*

*Én magam alkalmazott vagyok,
titokra alkalmazok,
kívánt méretre létet szabok.
Egy könnyben a nap ragyog.*